

Larisa Bălan

#poeziEa

Versuri

CUPRINS

5	Dragă Tu, cel ce citești
9	#poeziEa
11	SUNTEM POEȚI
14	ÎNTREBĂRI
16	CE AI DE DOR?
18	Tren DeRaiat
21	RĂZBOIUL COPIILOR
24	20.000 DE LEGHE ÎNTRE ȚĂRM ȘI MARE
26	MUGURI DE DRAGOSTE
28	TU, UNICVERS
30	MACHIAJ NEPROFESIONAL
32	NUMAI EL
34	AM APUS
36	SE SCURG ZĂPEZILE. ȘI NOUĂ, TIMPUL.
39	TU, UN FEBRUARIE CIUDAT!

41	PE VREMEA CÂND M-AM SINUCIS
43	ETERNITATE
45	SCRISORI CĂTRE ÎNGERI
47	CONTUR
49	ManEChin
51	PSIHEDELIC
53	O POEZIE NETERMINATĂ
55	OAMENI ZBURĂTORI
57	PLOUA PESTE UN BUCHET DE LAVANDĂ
59	SOLDAȚI ÎN DRAGOSTE
61	FLUTURI DIN NOAPTE
62	DEFINIȚIE
64	POVESTE DIN UNIVERS
67	CAFEA
69	AmNOiTIMPURI
72	În AERoPORT
73	PROTOTIP
76	PIERDE-MĂ
78	PLIMBĂRI ÎN PLANUL ONIRIC
80	COPII VECHI
82	AUTOPORTRET ÎNTR-O STEA NEÎNTOARSĂ
85	MUNCI d'OR

- 87 ÎNTR-O ZI DE 8
88 STRĂNUTĂ PĂPĂDIA
90 PREZENTUL TRECUTULUI
92 SUFLET ABSTRACT
94 GRI MODERN
96 CÂMP DE LUPTĂ
98 ÎNDRUMĂRI
100 POEMUL SUFLETELOR
102 SIMULARE 20.6
104 XXXII – Delir
106 REVOLUȚIONARI CU ARIPI FRÂNTE
108 POFTE
110 CU DRAG, UN OM

*Cu drag,
Pentru toți cei care m-au ținut de mână...*

#poeziEa

Într-o lume modernă,
Care iubește din like,
M-ai găsit pe mine,
La un capăt de hashtag.
Ca un rebus greșit,
În care ai pus o literă-n plus,
Pentru că nu știai un răspuns
Dar nu voiai să-l lași neterminat.

Am fost un mijloc de poem
Și imn și baladă mai tristă,
Și vis și îndemn
Și-un fel de însemn
Al unui băiat ce se crede bărbat
Da'-i tatuat și boem.

Un haos romantic,
În doi ochi doritori,
O poveste născută,
În doi muritori.

O poveste la care ai pus un punct

Din stilou scăpat,

Să semene a virgulă,

Să ai cum să revii dacă decizi într-o zi

Să iubești din nou același hashtag.

Fiindcă te gândești că ea n-o să se oprească vreodată

Să-ți fie și poezie și fată

Și chiar dacă nu prea iubești tu cititul,

#poeziEa a fost în viață singura ta alegere de titlu...

SUNTEM POEȚI

Nepublicați.

Nu mototolim pagini din care curge cerneală,

Noi scriem pe lună cu urme de ceară,

Nu aprindem veioze seara, la culcare,

Ci ne citim mai bine când stele sunt stinse,

Când lumina dispare.

Cu mâini împreunate-n degete fără inele,

Dansăm îmbrăcați în cearceafuri

Pe muzici de iele.

Ca doi balerini nepregătiți,

Cu picioare amorțite, ca doi răstigniți,

Cu zâmbetul surd,

Cu suflet pliurd,

Dar cu emoții de sfinți.

Am scris un fel de poem cu rimă albă,

La fel ca ecourile dintre cer și marea calmă.

Am scris cum scrie nisipul

Pe buza unui val:

La fel de transparent, de inuman,

La fel de frumos, la fel de trecător
La fel ca tine, un temător iubitor,
Un iubitor temător.

Versurile noastre nu pot fi recitate.
Ar speria păsări în noapte
Căci zborul le-ar fi amenințat
De oameni ce ar fi putut să zboare mai curat.
Pe o balustradă de terasă la un ultim etaj
Patru mâini se sărută-n neștire
Acoperite de avioane de hârtie.
Eram doar noi, doi visători.
Umblăm imoral, ca doi afoni,
Pe lângă ritmuri de alții scrise...
Pe lângă inimi de alții aprinse...

Ne-au refuzat mai multe edituri,
Fiindcă tot scriam poezii,
Și doream să publicăm roman.
Ne-au spus să ne-apucăm de-un fel de cântat:
Doar așa nu s-ar fi terminat.
Cu râsuri amețite ne-au certat,
Ne-au ars orice privire, orice cvintet,
Că n-au văzut poeți să scrie în duet...

Și mâini desprinse de pe balustradă,
De pe față, de pe piele, de pe răsufare
S-au întors să scrie pe bucăți trecătoare

Pe care să-nsemne cu-n vârful de cărbune
Că iubirile mari lasă-n batjocură urme.

Ne-am certat la versul final,
Între trei puncte și o virgulă.
Ce să punem ca să rămână o creație incompletă?
Să-ți completeze cititorii cu sentimentul tău
Neexprimat ce suspină după o muză absentă.

Și-n loc să ne fi certat pentru un ultim vers
De m-ai fi rugat, ți-aș fi rămas eu poezie
Doar să-mi rămâi același poet neînțeles...

ÎNTREBĂRI

M-am așezat pe-un pervaz de geam spart,
 Dintr-un bloc de sentimente
 Și-mi legăn picioarele pe respirația vântului.
 Împrăștii spre trecătorii-furnici
 Petale din buchetul de flori
 Cumpărat aseară, în vis,
 De la florăria din colț.

Și când petalele se termină, ce fac cu tulpina?
 Iar spinii?
 Oare să-i înghit? Să îi plantez în suflet?

Iar oamenilor de acolo, de jos,
 Li s-a părut oare că-n ploaia mea de petale
 Lăcrimează stelele căzătoare?

M-am controlat prin buzunare
 Și am găsit două monede zgâriate
 Și câteva zâmbete sparte,
 O dragoste împachetată în folie de aluminiu

Și-un apus de soare.
 Ce s-arunc și ce să mai păstrez?
 Cred că păstrez monedele!
 Parcă le-am furat de la tine,
 Într-un joc despre cum să rămânem cu rest,
 S-avem motiv să ne mai revedem...
 Stau pe-o margine de pervaz,
 Cu ochii mari, ca un copil îndrăgostit
 De formele din nori.
 Și mă-ntreb dacă tu ai aruncat
 Tot ce ai găsit prin buzunarul tău
 Rupt, prăfuit, cu stări înghesuit.

Mă șterg pe blugi de urme de iubire...

Și-acum?
 Cum mă mai dau jos?